

ΚΕΦΑΛΑΙΑ

ΠΑΡΟΔΟΣ	1
ΠΡΟΟΙΜΙΟ	8
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΑΠΟ ΠΟΥ ΑΡΧΙΣΑΝ ΟΛΑ;	12
ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΒΑΘΟΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ	12
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Ο ΚΟΣΜΟΣ ΩΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑ ΣΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΜΥΘΟ	37
ΩΔΗ 1. Η ΓΕΝΝΗΣΗ	37
ΩΔΗ 2. ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΓΕΝΙΑΣ	67
ΟΙ ΤΙΤΑΝΕΣ	67
ΩΔΗ 3. ΟΙ ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ	89
ΣΤΑΣΙΜΟΝ 1	99
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΑΝΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ	106
ΩΔΗ 1. ΘΕΟΙ – ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ	106
ΩΔΗ 2. ΤΑ ΠΕΝΤΕ ΓΕΝΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ	130
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΥΘΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΕΘΝΟΛΟΓΙΑΣ	145
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	146
2. ΑΡΧΕΓΟΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ	157
3. ΕΡΙΝΥΕΣ ΚΑΙ ΓΓΑΝΤΕΣ	162
4. ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	163
5. ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ	170
6. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΟΥ: Ο ΝΗΡΕΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ	177
7. ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΗΘΥΟΣ	190
8. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΤΙΤΑΝΩΝ	191
9. ΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΕΑΣ	192
ΕΣΤΙΑ	193
ΔΗΜΗΤΡΑ	193
ΗΡΑ	194
ΑΔΗΣ	196
ΖΕΥΣ	196
ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ	199
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6: Η ΒΑΣΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΜΥΘΟΥ	200
ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΖΕΥΣ	200

ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ ΚΑΙ ΑΡΤΕΜΙΔΑ	203
Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΖΑΓΡΕΑ	208
ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ	212
ΔΥΟΝΥΣΟΣ	213
ΑΠΟΛΛΩΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΩΣ ΚΒΑΝΤΙΚΟ ΔΙΔΥΜΟ	231
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7: ΔΕΝΤΡΟ ΣΕΦΙΡΩΘ ΩΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΜΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ	248
ΑΡΚΑΝΕΣ ΤΟΥ ΥΠΟΣΕΛΗΝΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ	261
22 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΑΝΟΗΤΟΣ"	261
21 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"	270
19 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΗΛΙΟΣ"	281
18 και 20 ΑΡΚΑΝΕΣ	301
17 ΑΡΚΑΝΑ "ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ"	307
ΚΟΣΜΟΣ ΜΠΡΙΓΙΑ	319
16 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΠΥΡΓΟΣ"	323
15 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ"	324
14 ΑΡΚΑΝΑ "ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ"	332
13 ΑΡΚΑΝΑ "ΘΑΝΑΤΟΣ"	335
12 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΣ"	337
11 ΑΡΚΑΝΑ "ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ"	339
10 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΤΡΟΧΟΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ"	340
9 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ"	344
ΚΟΣΜΟΣ ΑΓΣΕΛΟΥΤ	346
8 ΑΡΚΑΝΑ "ΔΥΝΑΜΗ" - Σταθερά "ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΤΗΤΑ"	351
7 ΑΡΚΑΝΑ "ΤΟ ΑΡΜΑ" ή "ΗΝΙΟΧΟΣ" - Σταθερά "ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ"	353
6 ΑΡΚΑΝΑ "ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ" - Σταθερά "ΕΝΩΣΗ ΣΤΗΝ ΟΛΟΤΗΤΑ"	355
5 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΠΟΝΤΙΦΙΚΑΣ" - Σταθερά "ΜΕΤΡΟ"	360
4 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ" - Σταθερά "ΝΟΜΟΣ"	363
3 ΑΡΚΑΝΑ "Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ" - Σταθερά "ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ"	365
2 ΑΡΚΑΝΑ "Η ΠΕΡΕΙΑ" - Σταθερά "ΔΥΑΔΙΚΟΤΗΤΑ"	368
1 ΑΡΚΑΝΑ "Ο ΜΑΓΟΣ" - Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ	374
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8: ΚΒΑΝΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ	384
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9: ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ Ή ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΑΡΧΗ:	424
ΣΤΑΣΙΜΟΝ 2	462
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 1	468
ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΤΗΤΑΣ	468
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ 2	480
ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΟ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ:	480

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΩΣ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

*"Ο, τι είναι ορατό είναι ο αντικατοπτρισμός αυτού που είναι
αόρατο, και ό,τι είναι αόρατο είναι η πηγή αυτού που είναι
ορατό".*

Ερμής ο Τρισμέγιστος

Από τη στιγμή που ο άνθρωπος συλλογίστηκε το νόημα της ύπαρξής του, ο προβληματισμός γύρω από τη δημιουργία του κόσμου, της φύσης και της ανθρωπότητας έχει απασχολήσει χιλιάδες και χιλιάδες μυαλά από αμνημονεύτων χρόνων. Έχουν ειπωθεί πολλά, έχουν γραφτεί άπειρα έργα επάνω σε αυτό το θέμα τόσο από αρχαίους όσο και από σύγχρονους αιτιδούς-ραψωδούς, φιλοσόφους, στοχαστές, ιερείς, επιστήμονες, ταξιδιώτες και άλλους. Το κάθε ένα από αυτά τα ανήσυχα πνεύματα που αφιέρωσαν αρκετό χρόνο από τη ζωή τους, ψάχνοντας να βρουν απαντήσεις σε αυτό το ζητούμενο, πρόσθεσε το δικό του λιθαράκι, τη δική του πινελιά. Και αυτή η διαδικασία του γίνεσθαι είναι ατελείωτη σαν την ίδια τη Δημιουργία...

Σε αυτό το κεφάλαιο, θα προσπαθήσω να σας μεταφέρω τις διδασκαλίες για το πώς γεννήθηκε ο κόσμος, όπως εξηγείται η γέννηση του από τη Δυτική Παράδοση, συγκεκριμένα, έτσι όπως αυτές οι γνώσεις διδάσκονταν στην αρχαιότητα και συνεχίζουν να διδάσκονται και την σήμερα ημέρα στις σχολές αυτής της παράδοσης, η οποίες ήτο δεδομένο να ονομάζονται Δρυϊδικές Σχολές.¹

Οι διδασκαλίες αυτών των σχολών είναι βασισμένες στη μυθολογία ολόκληρου του δυτικού κόσμου "από τους πυλώνες του Ηρακλή μέχρι τα νερά του Γάγγη", όπως το έθεσε πολύ εύστοχα ο σύγχρονος μας δρυϊδης Maurice Druon, συμπεριλαμβανομένης της μυθολογίας της Αρχαίας Αιγύπτου.²

Μολονότι αυτό το κεφάλαιο θα είναι λίγο δύσκολο, αλλά θα ήταν ωραίο να προσπαθήσουμε να το καταλάβουμε, όχι απαραίτητα να το απομνημονεύσουμε, πριν προχωρήσουμε στον Ελληνικό Μύθο για να δούμε πώς περιγράφει την κοσμογονία ο δικός μας μύθος. Στην αφήγησή μου, τόσο σε αυτό το κεφάλαιο όσο σε όλο το βιβλίο, για

¹ Αυτός ο όρος είναι απλά αποδεχτός και δεν είναι απολύτως σωστός, καθώς η συλλεγμένη, συσσωρευμένη και επεξεργασμένη γνώση που περιέχεται σε αυτά τα σχολεία στις μέρες μας είναι τόσο ογκώδης και πολύπλευρη που έχει ξεπεράσει πολύ τον δρυϊδικό τρόπο και μεθόδους, που χρησιμοποιείτο στην εποχή των πρώτων δρυϊδών, μέσα στους οποίους τα πιο ακουστά, όχι όμως και τα πιο αρχαία, έχουμε ονόματα όπως ο Εμπεδοκλής, ο Πυθαγόρας, ο Πλάτωνας και άλλοι. Αλλά τιμώντας αυτούς τους μεγάλους προκατόχους μας, τα σχολεία της παράδοσής μας φέρουν το όνομα των πρώτων ιδρυτών τους, δηλαδή των Δρυϊδών.

² Maurice Druon: "Τα ημερολόγια του Διός".

ευκολότερη κατανόηση συχνά χρησιμοποιώ την γλώσσα του προγραμματισμού που είναι πιο οικεία στη σημερινή μας γενιά του 21ου αιώνα. Εννοείται ότι οι αρχαίοι σοφοί, όταν μετέδιδαν τις γνώσεις τους, κατ' εξοχήν με προφορικό τρόπο, χρησιμοποιούσαν διαφορετική γλώσσα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι ήξεραν λιγότερα από εμάς. Δεν είναι τυχαίο που στην είσοδο της Ακαδημίας του Πλάτωνα ήταν γραμμένο: «Αγεωμέτρητος μηδεις εισίτω». Και γνωρίζουμε πόσο εξοικειωμένοι ήταν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι στα μαθηματικά, στην αστρονομία, στις φυσικές επιστήμες και άλλα. Εξάλλου, τι είναι η γλώσσα; Είναι απλώς ένα εργαλείο για να μεταφερθούν κάποιες έννοιες. Και οι θεμελιώδεις έννοιες δεν αλλάζουν. Είναι σταθερά παρούσες εδώ και εκατομμύρια χρόνια. Διαφορετικά, πώς θα μπορούσε ο κόσμος μας, παρ' όλες τις καταστροφές, να αντέξει στον χρόνο για να υπάρχει ακόμα και σήμερα;...

Επιπλέον, όπως ανέφερα προηγουμένως, αυτές οι γνώσεις μεταδίδονταν μέσω προφορικής παράδοσης, έτσι ώστε οι εξηγήσεις να δίνονταν επί τόπου εάν κάτι στην αφήγηση ήταν ασαφές για τους ακροατές.

Αλλά ας ξεκινήσουμε από την αρχή, από τα γενικά που είναι και τα βασικά. Και, όπως περιγράφεται σε όλους σχεδόν τους μύθους, συμπεριλαμβανομένου και του δικού μας: "Στην αρχή υπήρχε το Χάος"- ένας ακατέργαστος, με απεριόριστες δυνατότητες ενιαίος χώρος, ένα ενεργειακό πεδίο,³- στο οποίο υπήρχαν μόνο κάποιες δυνάμεις - Πρωτόγονες Δυνάμεις- που ονομάζονται "Στοιχεία", καθώς η φυσική μας πραγματικότητα δεν υπήρχε ακόμα. Προσοχή, παρακαλώ, μην συγχέουμε τις Αρχέγονες Δυνάμεις με τις εκροές τους, δηλαδή με τις, για να το πούμε έτσι, συμπυκνωμένες τελικές εκδηλώσεις τους στον φυσικό μας κόσμο. Οι Αρχέγονες Δυνάμεις είναι αυτό ακριβώς που λέει η λέξη - είναι οι δυνάμεις, αϊ ισχύες, οι δονήσεις, η Δυναμική και οι Αρχές αυτών. Οι συχνότητες αυτών των δυνάμεων δεν μπορούν να φανούν, να αισθανθούν, να ακουστούν, να γίνουν με κάποιο τρόπο αντιληπτές από τις φυσικές μας αισθήσεις, αν και μπορούν να "ακουστούν" από άλλα λεπτά ανθρώπινα σώματα με τη μορφή δονήσεων. Ως εκ τούτου, ένας άνθρωπος, έχοντας αποκτήσει την κατάλληλη ικανότητα, μπορεί να τις χρησιμοποιεί ως αδιάλειπτο πόρο - μια ανεξάντλητη πηγή ενέργειας.

Συνεχίζουμε. Οι Πρωτόγονες Δυνάμεις, τα Στοιχεία, είναι οι Αρχές που σταδιακά προέρχονται, προκύπτουν σε ποικίλους χώρους διαφορετικών διαστάσεων και πυκνοτήτων, εκδηλώνοντας τη μία ή την άλλη λειτουργικότητά τους με τη μορφή κατάλληλη για τον κάθε χώρο. Αυτή η στοιχειακή δύναμη υπήρχε πάντα, ανέκαθεν, θα έλεγα. Είναι η πρωτογενής ενέργεια που άρχισε να σχηματίζει αυτά που πλέον υπάρχουν (θα έρθουμε παρακάτω και στο πληροφοριακό συστατικό που θα δώσει τον ρου σε αυτή την ενέργεια, έτσι ώστε να μπορεί να σχηματιστεί). Και η Ύπαρξη μας, στην οποία ζούμε, μοιάζει ακριβώς με αυτή που είναι τώρα επειδή τέτοια είναι τα Στοιχεία. Αν ήταν διαφορετικά τα Στοιχεία και η πραγματικότητα θα ήταν διαφορετική.

Στην Δυτική Παράδοση διακρίνονται τέσσερις από αυτές τις Δυνάμεις:

³ Κάποιες ανατολικές παραδόσεις τον Χώρο του Χάους τον αποκαλούν "Υδατα", αυτή είναι όμως μια υποθετική συμβολική έννοια, επειδή το Στοιχείο Ύδωρ εκπροσωπεί την ενέργεια, την αδρανή δύναμη και το Μέλλον, όμως το Χάος σε αυτή τη φάση της Δημιουργίας και το Στοιχείο Ύδωρ δεν είναι ακριβώς το ίδιο, αν και αργότερα, όπως θα δούμε περαιτέρω, θα συγκλίνουν σε κάποιο βαθμό.

α) η Δύναμη του Στοιχείου Γη. Είναι η Πρώτη Ύλη στην οποία περιέχονται τα πάντα (όλοι οι νόμοι, όλες οι σταθερές, όλες οι αρχές) και από την οποία γεννιούνται τα πάντα.⁴

β) η Δύναμη του Στοιχείου Φωτός (=Πυρ) είναι η δύναμη της δημιουργίας, της γονιμοποίησης, καθώς λειτουργεί και ως κανάλι μέσω του οποίου ρέουν πληροφορίες.

γ) η Δύναμη του Στοιχείου Νερού (= Ύδωρ) είναι μια θρεπτική τροφοδοτική δύναμη, ισχύς λίπανσης.

δ) η Δύναμη του Στοιχείου Αέρα (= Αήρ) είναι η ελέγχοντας δύναμη, καθοδηγητική, η δύναμη της Νόησης, σκέψεις, που διέπει, ταξινομεί τα ήδη εκδηλωμένα.

Θα κάνω μια μικρή απόκλιση. Το γεγονός ότι η Δυτικοευρωπαϊκή Παράδοση εργάζεται κυρίως με αυτές τις τέσσερις δυνάμεις δεν σημαίνει απαραίτητα ότι υπάρχουν μόνο 4 από αυτές στο Σύμπαν. Πιθανότατα υπάρχουν πολύ περισσότερες πρωτόγονες αρχές στο Άπειρο, αφού υπάρχουν πολλές πραγματικότητες, την ύπαρξη των οποίων η αρχαία κοσμοαντίληψη ποτέ δεν είχε αποκλείσει. Απλώς για να γίνει ο κόσμος αυτό που είναι τώρα, "δούλεψαν" αυτές οι συγκεκριμένες ισχύες. Αν υπήρχαν άλλα Στοιχεία που θα είχαν τεθεί σε δράση, θα είχαμε και μια διαφορετική πραγματικότητα. Ίσως και η δομή του φυσικού μας σώματος και η συνείδησή μας θα είχαν διαμορφωθεί αλλιώς.

Η Έλενα Μπλαβάτσκι, για παράδειγμα, στο βιβλίο «Μυστική Δοξασία», που της υπαγορεύτηκε, σύμφωνα με τα δικά της λόγια, από τους Μαχάτμα, λέει ότι μέχρι το τέλος της Μανβαντάρα,⁵ δηλαδή μέχρι το τέλος του τρέχοντος κύκλου ζωής του Σύμπαντος, τρία ακόμη Στοιχεία θα πρέπει να εκδηλωθούν στη φυσική μας πραγματικότητα.

Ή ας πάρουμε, λόγου χάριν, την Ανατολική Παράδοση, η οποία βασίζεται όχι μόνο σε διαφορετικό αριθμό στοιχειακών δυνάμεων, αλλά και σε διαφορετική διάταξη αυτών. Έχουν επιπρόσθετα τον λεγόμενο Αιθέρα ως Αρχή όλων – μια αφηρημένη έννοια, που μπορεί όντως να είναι, αλλά δεν έχει καμιά πρακτική εφαρμογή για τον δυτικό άνθρωπο, σε αντίθεση με τα άλλα τέσσερα Στοιχεία. Επειδή η Δυτική Παράδοση βασίζεται στο ότι ο άνθρωπος πρέπει να είναι δημιουργός, να κάνει έργα στη ζωή του, όχι να είναι ένας απλός στοχαστής. Για ένα δυτικό άτομο, τα στοιχεία είναι αυτά που του

⁴ Θα κάνω μια διευκρίνιση αμέσως. Στην Δυτική Παράδοση, και κυρίως στον Ελληνικό Μύθο, αλλά και στο Σκανδιναβικό, σε αντίθεση με άλλα δόγματα, το Στοιχείο Γη, η Γαία (ή το Βασίλειο Νίφελχαϊμ μεταξύ των Σκανδιναβών, αντίστοιχα), περιέχει εν δυνάμει όλα τα Στοιχεία, όλους τους φυσικούς, χημικούς νόμους, που στη συνέχεια, συνδυάζοντας μεταξύ τους σε διαφορετικές αλληλουχίες, θα εκδηλωθούν (θα γεννηθούν) αποκτώντας μια πιο πυκνή μορφή. Μιλώντας τη σημερινή γλώσσα, το Στοιχείο Γη είναι ένα κβαντικό κλειστό σύστημα σε κατάσταση υπέρθεσης ή η Μαύρη Τρύπα των αστρονομικών. Από αυτήν την άποψη οι αρχαίοι ημών πρόγονοι λέγανε ακριβώς το ίδιο πράγμα που λέει και η σύγχρονη επιστήμη, συμπεριλαμβανομένης της κβαντικής. Θα συζητήσουμε αυτό το θέμα με περισσότερες λεπτομέρειες ακολούθως.

⁵ Στο πανάρχαιο Βιβλίο Ντζιάν, το οποίο χρησίμευσε ως βάση για όλους τους αρχαίους ινδικούς θρύλους, η περίοδος ύπαρξης του κόσμου ονομάζεται "Αιώνας του Μπράχμα" ή "Μεγάλη Μανβαντάρα". Για να εκφράσουμε τη διάρκεια αυτής της περιόδου στη χρονολογία μας, απαιτείται ένας 15ψήφιος αριθμός. Ενώ η μεγάλη αιωνιότητα της ανυπαρξίας ονομάζεται Μαχαπράλάγια, δηλαδή είναι η περίοδος διάλυσης του κόσμου που διαρκεί για ίσο χρονικό διάστημα. Ύστερα το σύμπαν ανασταίνεται ξανά, πιο συγκεκριμένα, ξυπνά για μια νέα Κοσμική Ζωή, αλλά σε ένα νέο επίπεδο.

δίνουν δύναμη, υγεία, αντοχή για να κάνει τη δουλειά του, να επιτύχει κάποια αποτελέσματα κατά τη διάρκεια της ζωής του. Ενώ ο Αιθέρας των Ανατολικών είναι κάτι που επί του παρόντος δεν έχει κανένα αντίκτυπο στο γήινο κόσμο, είναι ακόμα στα σπάργανα, μέλλει να εκδηλωθεί. Αυτή είναι η διαφορά μεταξύ της Δυτικής και Ανατολικής Παράδοσης. Με απλά λόγια, ένας Δυτικός κάνει έργα (πράξη) για να φτάσει "στον Όλυμπο", ενώ το μονοπάτι ενός Ανατολικού είναι να παραιτείται από τη ζωή (μη πράξη) για να φτάσει στο επίπεδο θεών (Νιρβάνα). Είναι δυο διαφορετικά διανύσματα που στοχεύουν στο "Γνωθι σεαυτόν". Υπό αυτή την έννοια, η αλληλεπίδραση των Ανατολικών με τα Στοιχεία πηγαίνει διαφορετικά και, κατά συνέπεια, η πραγματικότητα τους αποκαλύπτεται με διαφορετικό τρόπο, η κουλτούρα και ο πολιτισμός τους βασίζονται σε εντελώς διαφορετικές παραμέτρους από αυτές της Δύσης. Υπάρχει ακόμη και μια ρήση: "Η Δύση είναι η Δύση, και η Ανατολή είναι η Ανατολή, και ποτέ αυτοί οι δυο δεν θα έρθουν μαζί".

Κοιτάζοντας μπροστά, θα πω ότι μια τέτοια διαφορά μεταξύ αυτών των δύο παραδόσεων οφείλεται στο γεγονός ότι ο Δυτικός Άνθρωπος έλαβε το καθήκον να αναπτύξει τον εαυτό του και την πραγματικότητα γύρω του μέσω πράξεων του, και ο Ανατολικός - μέσω της περισυλλογής. Ο Αιθέρας είναι μία αφηρημένη έννοια, κάποια ουσία, ή αλλιώς, "Ο Μη Εκδηλωμένος Λόγος", όπως θα το έθεταν οι Γκουρού, καθώς και κάποιοι δυτικοί φιλόσοφοι. Ακόμα και ο Πλάτωνας έχει αναφέρει τον Αιθέρα ως ένα είδος αφηρημένης έννοιας που σχετίζεται με τον Κόσμο των Ιδεών, και στον οποίο ένα άτομο δεν μπορεί να έχει επιρροή.⁶ Συνεπώς, για τον Ανατολικό Άνθρωπο, το καθήκον του οποίου είναι να κατανοήσει αυτή τη διαδικασία Δημιουργίας μέσω της απόρριψης πρακτικών ενεργειών, μόνο μέσω διαλογισμού, ο Αιθέρας μπορεί να έχει νόημα. Αλλά για έναν Δυτικό, το κύριο καθήκον του οποίου είναι να αναπτύξει τόσο τον εαυτό του όσο και τον κόσμο γύρω του μέσω πράξεων του, ειδικότερα, να γίνει ο ίδιος δημιουργός της πραγματικότητάς του, ο Αιθέρας δεν παίζει και τόσο σημαντικό ρόλο με την έννοια κάποιας συγκεκριμένης εφαρμογής στον επίγειο κόσμο. Για το λόγο αυτό, τα ίδια τα Στοιχεία στα λεπτά σώματα των εκπροσώπων διαφορετικών φυλών είναι διατεταγμένα με μια ελαφρώς διαφορετική σειρά. Για παράδειγμα, σε έναν δυτικό άνθρωπο, η Φωτιά (Πυρ), η οποία του δίνει ώθηση, το κίνητρο να δράσει, να εκδηλωθεί σε αυτόν τον κόσμο, βρίσκεται στο επίπεδο του Ενεργειακού (Αιθερικού) Σώματος (Τσάκρα Σβαντιστάνα),⁷ και σε έναν που έχει DNA ανατολικού ανθρώπου- στο επίπεδο του Αστρικού Σώματος (Μανιπούρα Τσάκρα), το οποίο είναι υπεύθυνο για επιθυμίες, φόβους, κλπ. Με αυτόν τον τρόπο, είναι σαν η φωτιά να καίει επιθυμίες και φόβους, ενώ στο επίπεδο του Σβαντιστάνα (Ενεργειακού Σώματος) έχουν το Στοιχείο Ύδωρ, το οποίο τους βοηθά στο να διαλύονται εντελώς σε μια αδρανή μάζα και να κινούνται με τη ροή, τουτέστιν όπου πάει το ρεύμα, χωρίς την παραμικρή αντίσταση στην καθημερινότητά τους. Και όλα αυτά, φυσικά, επηρεάζουν την εξωτερική εμφάνιση εκπροσώπων διαφορετικών λαών και φυλών. Είμαστε διαφορετικοί επειδή τα Στοιχεία μέσα μας

⁶ Μη ξεχνάμε επίσης ότι τα περισσότερα έργα του μεγάλου φιλοσόφου μας επέστρεψαν στην πατρίδα λίγο πριν την Αναγέννηση από τα αραβικά εδάφη – εκεί που διασώθηκαν και διατηρήθηκαν. Επομένως, ο «Αιθέρας» του Πλάτωνα, έτσι όπως μεταφράστηκε αυτή η έννοια από τα αραβικά πίσω στα ελληνικά, μπορεί να μην σχετίζεται με τον Αιθέρα των Ανατολικών ή των επιστημόνων, είναι απλώς μια συνωνυμία, όπως συνέβη και με τη λέξη «Χάος», την οποία θα εξετάσουμε λίγο αργότερα.

⁷ σχετικά με τα τσάκρα και τα λεπτά σώματα των ανθρώπων, βλ. το Παράρτημα 1.

συνδυάζονται με διαφορετικούς τρόπους. Επιπλέον, κάθε άτομο έχει τη δική του, κυριολεκτικά μοναδική σύνθεση.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα άλλο παράδειγμα: όσον αφορά την κινεζική παράδοση, το κύριο καθήκον της ήταν να αναπτύξει αλγόριθμους επιβίωσης. Ως εκ τούτου, θεωρούν τα Στοιχεία σε ένα συγκεκριμένο τμήμα, όπου το κύριο στοιχείο είναι η Γη, η οποία δίνει υγεία και επιβίωση, μετά είναι τα παράγωγα του Αέρα- το Ξύλο και το Μέταλλο- που βγαίνουν από το εν λόγω Στοιχείο (Αήρ). Το Ξύλο είναι σαν τον Αέρα στο ξεκίνημά του και το Μέταλλο είναι σαν τον Αέρα που κοιμάται. Οι Κινέζικη φυλή, όπως μας δείχνουν και τα ιστορικά γεγονότα, προφανώς δεν χρειάζεται ιδιαίτερα τον Αέρα ως Στοιχείο στην καθαρή του μορφή, καθώς ο Αήρ, πέρα που καλλιεργεί τη σκέψη του ανθρώπου και τη δυνατότητα του να φτιάχνει μια εικόνα του κόσμου μόνος του, επιδιώκει επίσης την εξουσία. Επομένως, ένα άτομο, που έχει πολύ αναπτυγμένο το Στοιχείο Αέρα μέσα του, μπορεί να απαιτήσει, να αναζητήσει αυτή τη δύναμη της εξουσίας, ακόμη και της αποκλειστικότητας (σε ένα δυτικό άτομο, π.χ., το Στοιχείο Αήρ στέκεται πάνω από τα άλλα τρία, στο επίπεδο του Νοητικού Σώματος - του Αναχάτα Τσάκρα). Ωστόσο, η κινεζική κοινωνία αποτελείται κυρίως από ένα στρώμα καλλιεργητών, παραγωγών, για τους οποίους οι βασικές αρχές και αξίες είναι η ζωή και η υγεία. Δεν χρειάζονται την εξουσία καθαυτή, χρειάζονται έναν εύφορο χώρο στον οποίο μπορούν να ζήσουν και να αναπαραχθούν. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο δημιουργήθηκε ένας στοιχειακός χώρος υπό την αιγίδα "ζωή και υγεία" για τους εκπροσώπους της εν λόγω φυλής, στο κέντρο του οποίου βρίσκεται το Στοιχείο Γη, και γύρω από αυτό ρυθμίζεται ο Αήρ διαιρούμενος σε Ξύλο και Μέταλλο, συν Νερό και Φωτιά ξεχωριστά. Συνολικά, αυτά τα 5 Στοιχεία θεωρούνται στην παράδοσή τους. Και κάθε ένα από αυτά δεν συνδέεται με κάποιο λεπτό σώμα, όπως στις δυτικές και ανατολικές παραδόσεις, αλλά με ένα συγκεκριμένο φυσικό όργανο, δηλαδή φαίνεται σαν να μην ενδιαφέρονται καθόλου για "λεπτά θέματα" 📌, επειδή απλά δεν χρειάζονται τέτοιου είδους ανάλυση για να επιτύχουν τον δικό τους στόχο. Και αν διαβάσετε τα αρχαία κινεζικά κείμενα, λένε εκεί ότι *"η Αρχή όλων είναι η Γη, η οποία δέχεται τη Φωτιά και συνεπώς συνδέεται με τη δύναμη του Ουρανού και των αστεριών, που επηρεάζουν ένα άτομο μόνο επειδή υπάρχει αυτή η δύναμη λήψης της Γης"*. Ακόμη και οι φιλόσοφοι τους, όπως π.χ. ο Κομφούκιος, δεν μιλούν για "υψηλές έννοιες", αλλά για το πώς οι άνθρωποι να ζουν αρμονικά σε μια κοινωνία.

Συνεπώς, ολόκληρη η κινεζική φιλοσοφία βασίζεται σε αλγόριθμους για το πώς να παρατείνουν τη ζωή του Ανθρώπου, να διατηρούν ή να βελτιώνουν τη σωματική τους υγεία, να ζουν σε αρμονία με τη φύση και την κοινωνία προκειμένου να διατηρήσουν τη φυσική τους κατάσταση στο φυσιολογικό - πράγμα για το οποίο είμαστε πολύ ευγνώμονες σε αυτό το λαό επειδή πέρασαν μέρος της κληρονομιάς τους, έστω ένα μικρό στρώμα, και σε εμάς, στο δυτικό κόσμο, ο οποίος, όντας σε συνεχή κίνηση με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων και των ζητημάτων του, δεν είχε πάντα χρόνο να κάνει μια τόσο λεπτομερή μελέτη του φυσικού σώματος του ανθρώπου όπως το έκαναν οι φίλοι μας οι κινέζοι. Κάθε φυλή έχει τα δικά της καθήκοντα, αναπτύσσει τους δικούς της αλγόριθμους σύμφωνα με την ανάθεση που έχει λάβει από τους θεούς της.

Ή ας δούμε, παραδείγματος χάριν, τους εκπροσώπους της φυλής των νεγροειδών. Αυτοί είναι ιδιαίτερα παιδιά της Γης (Γαίας) που βγήκαν από τις πρώτες δοκιμές που σχετίζονται με τη γέννηση του τελευταίου ανθρώπινου είδους (Homo sapiens). Πολλοί επιστήμονες από τον τομέα της ανθρωπολογίας και της ανθρωπογένεσης έχουν καταλήξει στο ίδιο συμπέρασμα. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι άνθρωποι που ανήκουν στην προαναφερθείσα φυλή έχουν τόσο έντονα όλα τα φυσικά χαρακτηριστικά τους- τη σωματική δύναμη, τη φωνή, την ακοή, την αντοχή, κλπ. Η ίδια η Μητέρα τους προίκισε με όλα όσα ήταν απαραίτητα για την επιβίωση τους. Εξάλλου, το κύριο καθήκον κάθε μητέρας είναι να εξασφαλίσει την επιβίωση των παιδιών της. Ακόμη και το χρώμα του δέρματός τους μας δείχνει τη στενή σχέση της φυλής αυτής με το Στοιχείο Γη στη φυσική του εκδήλωση. Και αλληλεπιδρούν αυτοί οι άνθρωποι κυρίως με τα πνεύματα της φύσης, που κι' αυτά είναι επίσης παιδιά της Γης, μόνο λίγο μεγαλύτερα (συνέχεια στο επόμενο κεφάλαιο).

Πιθανότατα έχετε ακούσει, φίλτατοι μου αναγνώστες, για σαμανικές τελετές, τελετουργίες βουντού, οι οποίες ασκούνται από εκπροσώπους της εν λόγω φυλής. Πρόκειται ακριβώς για την αλληλεπίδραση με τα πνεύματα. Και ανεξάρτητα από το πόσο σκληρά ένας δυτικός άνθρωπος προσπαθεί να κυριαρχήσει τέτοιες τεχνικές, είναι αμφισβητήσιμο να πετύχει σ' αυτό εξ ολοκλήρου, πρέπει να γεννηθείς με τέτοιο αίμα. Επειδή στη διαδικασία της γέννησης των επόμενων φυλών συνέβαλαν κι' άλλα προγράμματα. Και γνωρίζουμε ότι όσο πιο μακριά από την αρχική πηγή, τόσο περισσότερο μειώνονται τα χαρακτηριστικά της στα επόμενα έργα.

Όσον αφορά το καμπαλιστικό σύστημα (μια διδασκαλία που συντέθηκε τεχνητά σύμφωνα με τις απαιτήσεις του ιουδαιο-χριστιανικού παραδείγματος), οι διερμηνείς του αντιμεταθέσανε σκόπιμα το Στοιχείο Αήρ (ίσων σκέψη, λόγος) και το Στοιχείο Ύδωρ (ίσων επιθυμίες και φόβοι) στον Ίσου Μεγέθους Σταυρό Στοιχείων (βλ. διαγρ.1). Στην αρχαία δρυϊδική παράδοση, η γνώση της οποίας υιοθετήθηκε για "οπλισμό" από τους καμπαλιστές, η σκέψη, η ιδέα, ο λόγος διέπει τα συναισθήματα, τις επιθυμίες, καθώς και τους φόβους. Σύμφωνα με το σχέδιο των καμπαλιστών & ΣΙΑ, η καινοτομία θα πρέπει να γίνεται έτσι ώστε ένα άτομο να μην μπορεί: α) ούτε να ελέγξει τις επιθυμίες του με τη δύναμη των σκέψεων του (το Νερό στο δικό τους παράδειγμα κυριαρχεί τον Αέρα), β) ούτε να χρησιμοποιήσει την ενέργεια των επιθυμιών του, ακόμη και των φόβων του, για να εφαρμόσει τις ιδέες του, εφόσον ο Αήρ έρχεται δεύτερος (ο Αέρας-νους, σκέψη- σε αυτήν την περίπτωση δεν μπορεί να καθοδηγήσει το Νερό - τις επιθυμίες, αλλά ούτε μπορεί να χρησιμοποιήσει την αδρανή δύναμη του Ύδατος για υλοποίηση κάποιας ιδέας). Δηλαδή, σε ένα άτομο, κατά τους καμπαλιστές, δόθηκε τη δυνατότητα μόνο να εύχεται, και στη συνέχεια - όπως αποφασίζει ο Θεός. Με άλλα λόγια, δεν είναι ο Αέρας πλέον που επιταχύνει το Νερό, δίνοντάς του κατεύθυνση, όπως γίνεται στη φύση, αλλά το Νερό πλημμυρίζει τον Αέρα - κάτι που είναι επίσης αφύσικο για το δικό μας κόσμο. Δεδομένου ότι το ανθρώπινο είδος δεν ζει κάτω από την επιφάνεια του νερού, και γενικά ο αέρας είναι αυτός που κατευθύνει τα Νερά. Επομένως, αλλάζοντας με αυτόν τον τρόπο την φυσιολογική διαδικασία, αυτοί οι νεοσύστατοι "αρχιτέκτονες" άνοιξαν τις πύλες σε μια αναπόφευκτη καταστροφή - στον Αρμαγεδδώνα με τον οποίο οι ίδιοι τρομοκρατούν την ανθρωπότητα επί αιώνες.

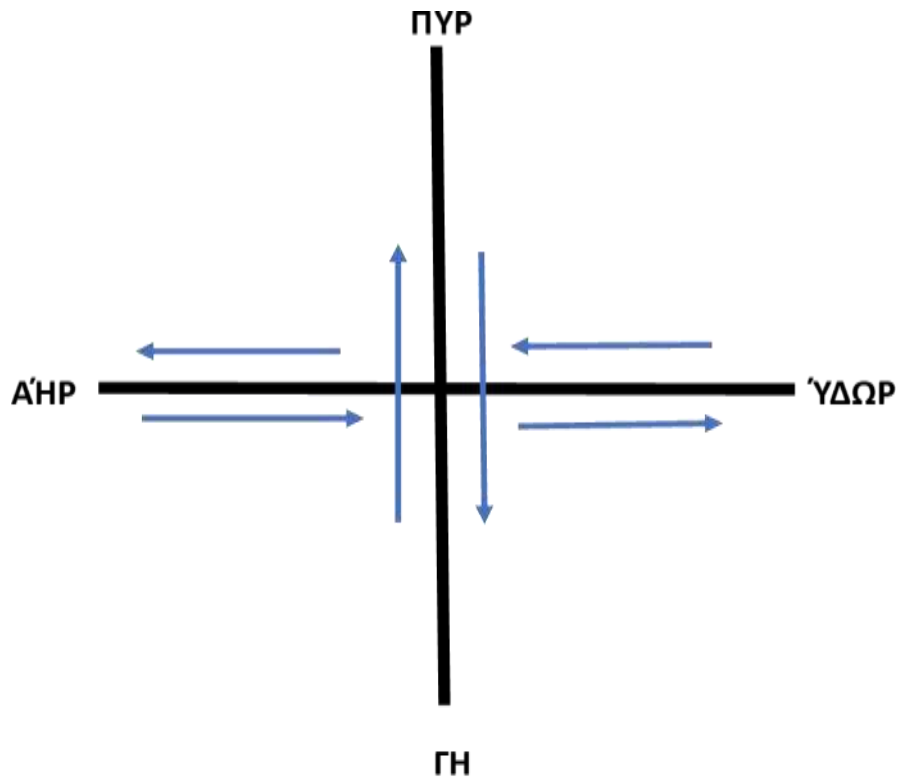
Εάν σε έναν άνθρωπο το Στοιχείο Αήρ (=μυαλό, =πληροφορίες, =σκέψη) υπερισχύει του Στοιχείου Ύδωρ (= ενέργεια των επιθυμιών, αδρανής μάζα), τότε αυτός ο άνθρωπος είναι σε θέση να κατευθύνει το "νερό του" σε ένα συγκεκριμένο κανάλι, σε ένα ρου, να δώσει μορφή στην ενέργεια. Συνεπώς ένα τέτοιο άτομο γίνεται όχι μόνο ο κυρίαρχος του δικού του πεπρωμένου, αλλά επιπρόσθετα δεν θα επιτρέψει στους φόβους και τις επιθυμίες του να τον πλημμυρίσουν εντελώς, γεγονός που αναμφίβολα μπορεί να οδηγήσει σε θλιβερές συνέπειες.

Ειδικά, εάν η ενέργεια υπερισχύει της λογικής, οι επιθυμίες και οι φόβοι υπερισχύουν της σκέψης, τότε σε αυτήν την περίπτωση, είναι θέμα τύχης, ίσως θα μπειτε στη ροή της τύχης για λίγο, εφόσον κάποιος άλλος με ισχυρό Αέρα έχει δημιουργήσει μια συγκεκριμένη σειρά γεγονότων για το δικό του σκοπό με άγνωστο για εσάς κίνητρο προς το τελικό αποτέλεσμα, κι' απλά ήσασταν αρκετά τυχεροί ώστε να συμμετάσχετε στο παιχνίδι του, ίσως και όχι. Και δεν είναι σίγουρο ότι αυτή η τύχη θα σας ακολουθεί πάντα και σε όλα, την επόμενη φορά μπορεί να μεταφερθείτε σε ένα άλλο παιχνίδι, σε ένα άλλο πείραμα όπου τα στοιχήματα θα τοποθετηθούν σε εσάς ως ηττημένο, ως αποδιοπομπαίο τράγο.

Ουσιαστικά, για το σκοπό αυτό και έγινε η προλεγόμενη υποκατάσταση - για να μεταμορφωθεί ο άνθρωπος σε μια απερίσκεπτη, απαλλαγμένη από δικαιώματα μπαταρία. "Εσύ απλά να εύχεσαι, ανθρωπάκο, και εμείς θα βρούμε πού θα εφαρμόσουμε την ενέργεια των επιθυμιών σου".

Θα κάνω μια μικρή παρέκκλιση από το κυρίως θέμα προκειμένου να δώσω στους αναγνώστες μου μια ιδέα για το τί είναι αυτά τα περιβόητα Στοιχεία από πρακτική άποψη. Για πολλούς ανθρώπους, δεν είναι πλέον κάτι καινούριο η γνώση ότι ο άνθρωπος δεν είναι μόνο

Εν τω μεταξύ, είναι η ώρα να επιστρέψουμε στο κυρίως θέμα μας. Σταματήσαμε, λοιπόν, στο γεγονός ότι στην, σχετικά μιλώντας, αρχή, σε ένα ορισμένο απεριόριστο χώρο υπήρχαν κάποιες ανεξάρτητες δυνάμεις που ζούσαν σε ένα "χαστικό" ρυθμό, οι οποίες, όμως, παρά την αγριότητα, αυθορμητισμό και την τυχειότητα τους, έφεραν ένα είδος αρχών μέσα τους. Κι' όπως είπαμε, τα Στοιχεία υπήρχαν πάντα. Όλα είναι υφαντά

Διάγραμμα 1

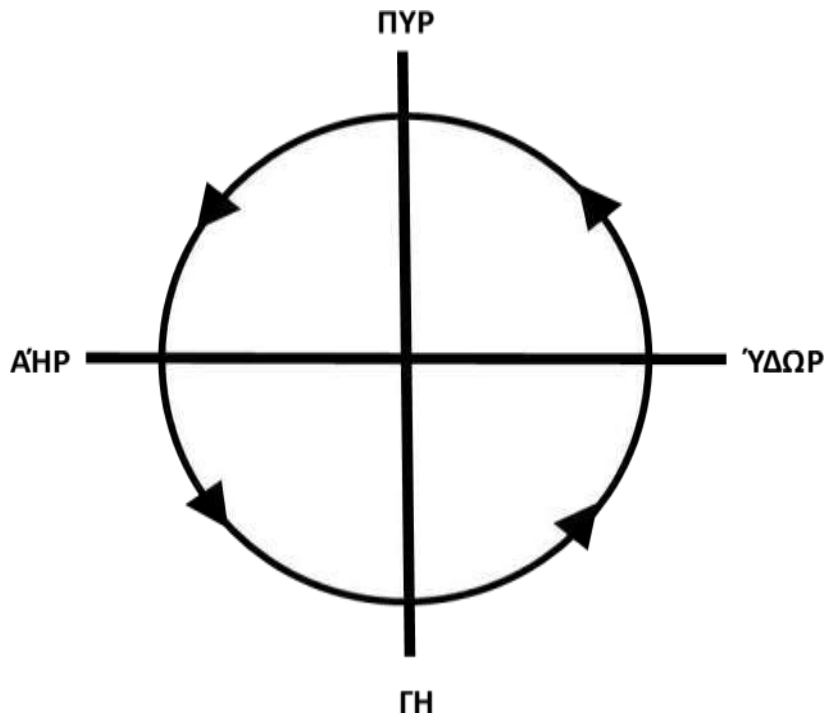
από τα Στοιχεία. Ωστόσο, αυτές οι Δυνάμεις προσπαθούν να αλληλοεπιδρούν με κάποιο τρόπο μεταξύ τους (Ίσου Μεγέθους Σταυρός στο διάγραμμα 1), προσπαθούν κάπως να εκφραστούν μέσω του καθρέφτη - συνεργάτη τους. Φωτιά μέσω της Γης, Νερό μέσω του Αέρα και αντίστροφα. Αλλά, όπως γνωρίζουμε, όταν υπάρχει επαφή μεταξύ συστατικών, σχηματίζεται πάντα κάτι νέο.

Η Φωτιά συνδέεται με τη Γη και παράγει κάτι διαμετρικά αντίθετο, το οποίο επίσης αλληλεπιδρά με κάποιο τρόπο μεταξύ αυτών των δύο, δηλαδή το τρίτο, συνδέοντας με τη Γη και με το Πυρ, γεννά κάποιες καινούριες λειτουργίες. Έτσι, στο Σύμπαν οι παίκτες πλέον γίνονται όχι δύο, αλλά πέντε (Γη + Πυρ = Τρίτο, Τρίτο + Γη = Τέταρτο, Τρίτο + Πυρ = Πέμπτο), οι οποίοι θα προβάλλουν περαιτέρω τον εαυτό τους και εάν αυτή η διαδικασία δεν ρυθμιστεί και δεν τεθεί υπό έλεγχο ήτοι σε κάποια κατεύθυνση, τότε θα τελειώσουν όλα όπως περιγράφεται στους αρχαίους μύθους ως Πόλεμος των Χθόνιων Δυνάμεων.

Στη μυθολογία των Σουμερίων, για παράδειγμα, αυτό περιγράφεται ως Πόλεμος μεταξύ των Χθόνιων Δυνάμεων Τιαμάτ και Μαρντούκ. Αυτή είναι μια ιστορία για το πώς εκδηλώνονται οι χθόνιες δυνάμεις, πως παράγουν το δικό τους είδος και ύστερα οι

δημιουργίες τους "σκοτώνουν" τις ίδιες αρχικές δυνάμεις που τις γέννησαν. Σε άλλους μύθους, οι θεοί-δημιουργοί "κατασκευάζουν" μια νέα πραγματικότητα από τους "προγόνους" τους (όπως ο Όντιν με τα αδέρφια του διαμέλισαν τον Υμίρ για να χτίσουν μια νέα πραγματικότητα στον Σκανδιναβικό μύθο, επειδή ο Υμίρ εκκόλαπτε συνεχώς τους ομοίους του) ή απλώς τις καταστρέφουν (όπως ο Κρόνος ευνούχισε τον πατέρα του για να χωρίσει τον Ουρανό από τη Γη ώστε να σταματήσει η διαδικασία της περαιτέρω γέννησης νέων τιτανικών δυνάμεων),- αναλόγως. Το θέμα είναι ότι αυτή η διαδικασία συνεχής αναπαραγωγής θα πρέπει να ρυθμιστεί με κάποιο τρόπο.

Πέρα από αυτό όμως, γνωρίζουμε ότι δεν υπάρχει τίποτα σταθερό στον κόσμο, όλα αναπτύσσονται, εξελίσσονται. "Τὰ πάντα ῥεῖ.", - όπως σωστά επεσήμανε ο Ηράκλειτος. Τόσο η μικρή μας ζωή όσο και η ζωή του ίδιου του Σύμπαντος είναι μια συνεχής δημιουργία. Και κάθε δημιουργία κατ' εξοχήν αρχίζει με μια σύγκρουση, όταν προκύπτει κάποιο είδος δυσαρέσκειας. Επομένως, ήταν απαραίτητο να εισαχθούν ορισμένοι μηχανισμοί που, αφενός, θα εμπνέαν τη σύγκρουση οι οποία είναι απαραίτητη για την έναρξη της προαναφερθείσας διαδικασίας, αλλά υπό την προϋπόθεση ότι όλη αυτή η εξέλιξη θα παράγει κάποια αποτελέσματα και όχι μόνο να υπάρχει σύμφωνα με τον κανόνα: "παλεύω μιας και παλεύω"- ο πόλεμος για χάρη του πολέμου. Και τώρα το ίδιο το Σύμπαν – το Δυναμικό του (η Μαγεία όπως αυτή η δύναμη ονομάζεται στις δρυϊδικές σχολές, ή αλλιώς, η Ανάγκη όπως την αποκαλούσαν οι αρχαίοι φιλόσοφοι) εμπνέει τη διαδικασία της δημιουργίας, ενεργοποιώντας ένα είδος κίνησης μεταξύ των αρχέγονων δυνάμεων, που ονομάζονται Στοιχεία, σε βρόχο. Η αλληλεπίδραση των Στοιχείων διατάσσεται, γίνεται με βάση συγκεκριμένης αρχής. Και έτσι μια χοάνη αρχίζει να περιστρέφεται, η σύγκρουση έχει γίνει διαχειρίσιμη και το πιο σημαντικό, ανοίγεται η πρόσβαση στη μηχανή αέναης κίνησης ανεξάντλητου χρόνου. Αυτό το Δυναμικό- η δύναμη της άπειρης δημιουργίας, η Μαγεία- είναι μια ενεργειακή πληροφοριακή διαδικασία η οποία θέτει σε κίνηση τους μηχανισμούς που είναι υπεύθυνοι για την κατασκευή της πραγματικότητας και τη διαχείρισή της. Περιέχει Νόμους και Σταθερές που λειτουργούν το ίδιο είτε στο μακρόκοσμο, είτε στο μικρόκοσμο («Όπως είναι πάνω, είναι και κάτω», Ερμής Τρισμέγιστος). Στην πραγματικότητα, ένα τέτοιο Δυναμικό, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, έχει ο καθένας από μας μέσα του, είναι ακριβώς αυτή η Ανάγκη που μας παρακινεί να δημιουργούμε κάτι στη ζωή μας. Έτσι, λοιπόν, με αυτόν τον τρόπο η διαδικασία δημιουργίας έγινε αδιάκοπη, δίνοντας ταυτόχρονα μια πηγή ζωής για όλους. Ό,τι κι αν εμπνεύσουν οι θεοί, οι δυνάμεις, τα Στοιχεία, οι άνθρωποι από' κει και πέρα, οι σκέψεις και οι πράξεις τους δεν θα είναι ποτέ το τελευταίο σημείο του έργου. Θα είναι πάντα η αρχή για κάτι άλλο, γιατί θα υπάρχει αρκετός χρόνος, αλλά αυτά όμως θα συμβούν μόνο με την προϋπόθεση ότι τα Στοιχεία θα εκδηλώνονται με το συγκεκριμένο μοτίβο, δηλ. κατά μήκος του περιγράμματος του βρόχου αριστερόστροφα (διάγραμμα 2).

Διάγραμμα 2

Η Φωτιά χρειάζεται μια δύναμη που θα την ανάψει. Και βρίσκει αυτή τη δύναμη στον Αέρα. Ως εκ τούτου, η Φωτιά θα τείνει στον Αέρα, επειδή ο αέρας με το φυσικό συστατικό που περιέχει, ειδικά το οξυγόνο (όπως το ξέρουμε στο φαινομενικό κόσμο και ως αρχή του στο λεπτό πεδίο), επιτρέπει τη φωτιά να υπάρχει χωρίς να καταστρέψει τη Γη, χωρίς να οδηγήσει σε κατάρρευση όλων των ζωντανών. Αλλά σε αυτή την κατάσταση, ο Αέρας κινδυνεύει να καταστραφεί, αφού γνωρίζουμε ότι η φωτιά καταναλώνει αέρα. Βλέπουμε επίσης την αντανάκλαση αυτών των διαδικασιών στον δικό μας φυσικό κόσμο, επειδή η αρχή του ίδιου πράγματος λειτουργεί τόσο στον κόσμο των λεγόμενων λεπτών ενεργειών⁸ όσο και στον πυκνό τρισδιάστατο κόσμο στον οποίο ζούμε.

Για να μην συμβεί αυτή η εξόντωση, ο Αέρας αρχίζει να έλκεται προς τη Γη. Η Γη του δίνει χώρο, του δίνει την ευκαιρία να βρει μια μορφή που δεν καταστρέφεται από τη φωτιά. Αλλά η Γη υπό την επίδραση του Αέρα αποκτά την ποιότητα της αποξήρανσης. Η Γη "υποφέρει" από τον Αέρα, και για να μην εξαντληθεί, χρειάζεται Νερό. Η Γη τείνει σ' αυτό που θα την προστατεύσει - στο Νερό, λόγω του ότι αυτό θα την αρδεύει και θα την κάνει γόνιμη.

Αλλά το Νερό "φοβάται" τη Γη, αφού η Γη μπορεί να απορροφήσει εντελώς το Νερό, μην αφήνοντας τίποτα στην επιφάνεια, στερώντας από εκείνο την ανεξαρτησία του,

⁸ Ο κόσμος των λεπτών ενεργειών σήμερα συνήθως ονομάζεται "θεϊκό επίπεδο". Η ορολογία αυτή, όμως, δεν είναι απολύτως σωστή, αφού το θεϊκο-λειτουργικό επίπεδο είναι η συνέπεια της προαναφερθείσας πρωταρχικής διαδικασίας δημιουργίας, η ανάγκη για την κατασκευή του οποίου προέκυψε ως επόμενο βήμα μετά την ήδη εκτελεσθείσα πράξη, το θέμα αυτό θα συζητηθεί παρακάτω.

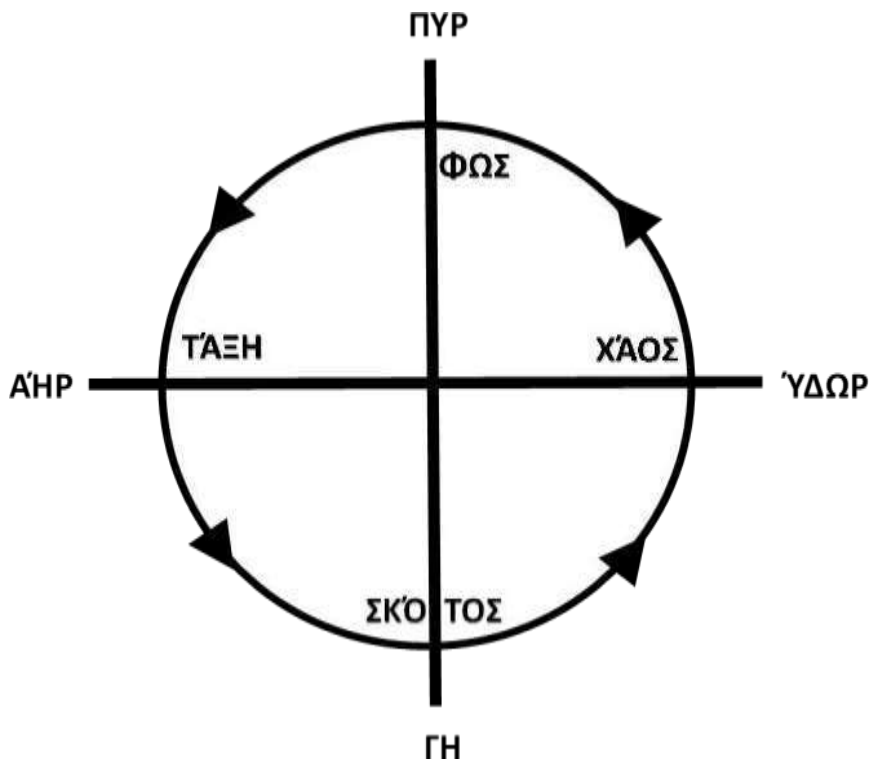
επειδή αν όλη η δύναμη της Γης απορροφήσει όλο το Νερό, τότε τίποτα δεν θα παραμείνει απ' αυτό. Και το Νερό τρέχει μακριά από τη Γη, τείνει στην Φωτιά, κάνοντας μια προσπάθεια να εξατμιστεί, καθώς η Φωτιά μπορεί να του δώσει αρκετές συγκεντρωτικές καταστάσεις- ατμό, πάγο, όπως απαιτείται.

Η Φωτιά φοβάται το Νερό, γιατί το Νερό μπορεί να τη σβήσει εντελώς, να την καταστρέψει. Ως εκ τούτου, η Φωτιά εξακολουθεί να τείνει στον Αέρα.

Και εδώ ενεργοποιείτε η ελεγχόμενη σύγκρουση. Είναι μια σύγκρουση οι οποία βασίζεται στην επιβίωση, αλλά ταυτόχρονα αυτή η επιβίωση είναι δυνατή μόνο όταν η σύγκρουση είναι αδιάκοπη- είναι μια διαδικασία που θα εξασφαλίσει την ισορροπία όλων των θεμελίων αυτής της αιώνιας διένεξης. Είναι κάτι σαν κι' αυτό που εκφράζει μια σοφή παροιμία: "Μαζί δεν κάνουμε και χώρια δεν μπορούμε").

Έτσι, σχετικά με την κατάσταση της σύγκρουσης, σχηματίζεται η κίνηση των Στοιχειακών Δυνάμεων σε έναν κύκλο μέσα στ' οποίο όλα τα Στοιχεία πρέπει να είναι ίσα μεταξύ τους. Και για να εξασφαλιστεί αυτή η ισορροπία, διαμορφώθηκαν οι πρώτες αρχές - οι Πρωταρχικές Βάσεις (ΠΒ)⁹ του Πρώτου Κύκλου. Είναι οι θεμελιώδεις, βασικές αρχές, οι δομές πληροφοριών (σαν ένα λογισμικό), οι οποίες δημιουργούνται αποκλειστικά για να συγκρατούν και να κατευθύνουν τα Στοιχεία χωρίς να τους δίνουν την ευκαιρία να συνδεθούν εσφαλμένα. Κάθε μία Βάση του Πρώτου Κύκλου Λογισμικού έχει σχεδιαστεί για να αναπτύσσει αλγόριθμους για τον περιορισμό και τον έλεγχο του συγκεκριμένου "προστατευόμενου" Στοιχείου του: η ΠΒ Τάξη δημιουργήθηκε για τον Αέρα, η ΠΒ Φως δημιουργήθηκε για το Στοιχείο Φωτιά, η ΠΒ Σκότος, αντίστοιχα, για το Στοιχείο Γη και η ΠΒ Χάος για το Νερό (διάγραμμα 3). Οι ΠΒ, σαν ένα καθολικό γυροσκόπιο, ρυθμίζουν συνεχώς την ισορροπία μεταξύ όλων των Στοιχείων ή μεταξύ ενός ζεύγους. Συνδέοντας και ταιριάζοντας τα, ρυθμίζουν τη διαδικασία κίνησης των Στοιχείων, καθιστώντας την κίνηση αυτή διαχειρίσιμη, ελέγχοντας την με τέτοιο τρόπο ώστε σε καμία περίπτωση όλη αυτή η διαδικασία να μην κλείνει σε κάποια πληροφοριακά πλουσιότερη Πρωταρχική Βάση, ή αντίστροφα, να μην καταστείλει καμία άλλη Βάση με τη δύναμή της. Αυτό μπορεί να συμβεί μόνο εφόσον τα Στοιχεία θα είναι όντως ίσα.

⁹ Τα συμβατικά ονόματα των ΠΒ δεν εφευρέθηκαν τώρα, μπορείτε να τα βρείτε στα γραπτά των αρχαίων φιλοσόφων, π.χ., του Εμπεδοκλή, αλλά βασικά, όπως ήδη αναφέρθηκε, αυτές η γνώσεις ήταν ερμητικής, μαγικής φύσεως, ή αλλιώς, «Ιερές», όπως ονομάζονταν, και δεν εξαπλώνονταν στο ευρύ κοινό, μπορούμε να βρούμε μόνο μερικούς υπαινιγμούς για αυτό το θέμα σ' εκείνα τα έργα που "επέζησαν" ή σε κάποιες αναφορές που υπάρχουν στα μεταγενέστερα, περισσότερα από τα οποία γυρίσανε σε μας στην αραβική μετάφραση.

Διάγραμμα 3

Υπάρχει ένα ακόμη σημείο το οποίο πρέπει να λάβουμε υπ' όψη μας - κάθε κίνηση παράγει ενέργεια. Και αυτή η ενέργεια που παράγεται στο Πρώτο Κύκλο Πρωταρχικών Βάσεων από την κίνηση Στοιχειακών Δυνάμεων πρέπει να τοποθετηθεί κάπου. Όπου και σε όποιον υπάρχουν τα Στοιχεία, υπάρχει επίσης και ενέργεια. Στον αντίποδα, σε αυτό που στερείται Στοιχείων - δεν υπάρχει ενέργεια. Αυτός είναι ο Νόμος. Κατά συνέπεια, αυτή η γιγαντιαία καθολική ενέργεια πρέπει να εφαρμοστεί κάπου ως εργαλείο δημιουργίας. Οι ΠΒ δημιουργήθηκαν και για αυτούς τους σκοπούς επίσης. Και ως πληροφοριακές δομές είναι σε θέση να πάρουν ενέργεια μιας συγκεκριμένης ποιότητας, να τη διαθλάσουν μέσα από τον εαυτό τους και να δώσουν έξω ενέργεια χρωματισμένη διαφορετικά.

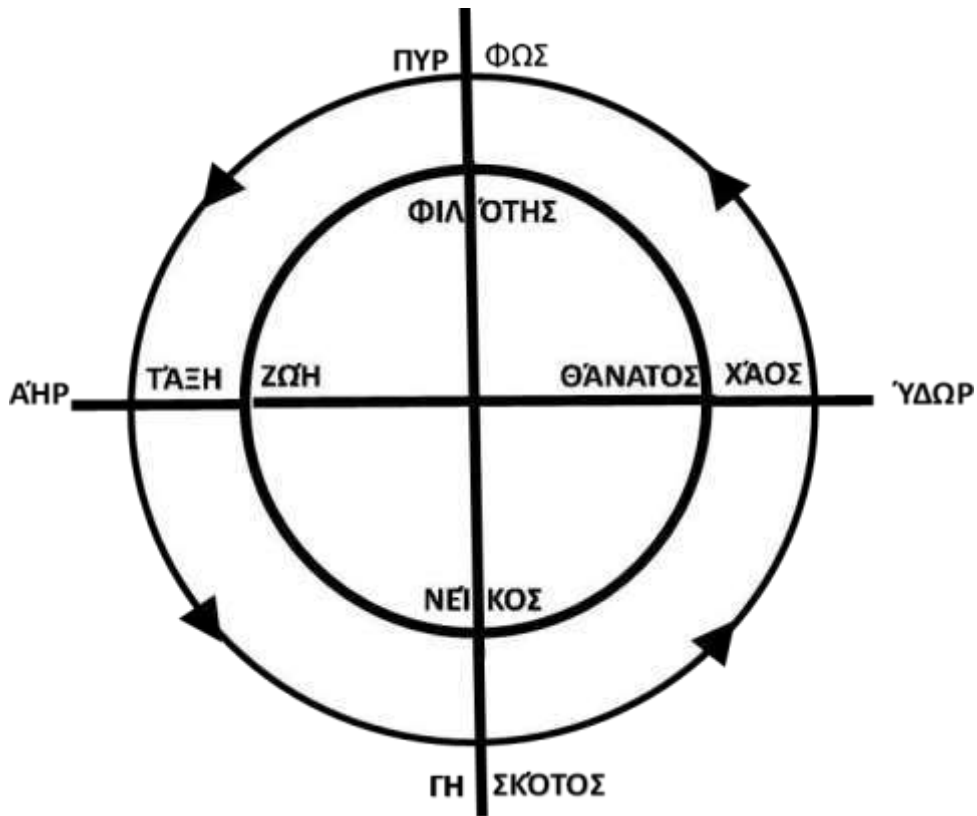
Οι Πρωταρχικές Βάσεις δεν εμφανίστηκαν αμέσως. Προέκυψαν, μεταμορφώνοντας διαδοχικά η μία από την άλλη. Στις ΠΒ του 1ου Κύκλου, πρώτα απ' όλα καθορίζονται οι προϋποθέσεις για αλληλεπίδραση με τα αντίστοιχα Στοιχεία. Έτσι, οι ΠΒ πρέπει να είναι αυτόνομες και ανεξάρτητες μεταξύ τους, η μία από την άλλη, ακριβώς όπως και τα Στοιχεία. Πρέπει να προκαλούν η μία την άλλη προκειμένου να ενισχυθούν, θα τονίσω - μόνο για να ενισχυθούν, όχι για να καταστρέψουν τον αντίπαλο, αλλά να ενεργοποιούν τη δύναμη του αντιπάλου μέσα τους, να μάθουν κάτι περισσότερο από εκείνον και με αυτόν τον τρόπο να ενισχύσουν τον εαυτό τους. Με την ευκαιρία, κοιτάζοντας μπροστά, θέλω να πω ότι ακριβώς με αυτή την αρχή- προκειμένου να ενισχυθούν και όχι για να καταστρέψουν ο ένας τον άλλον, διεξάγονταν πόλεμοι στην αρχαιότητα, όπως μας διηγήθηκαν ο Όμηρος, ο Απολλώνιος ο Ρόδιος, ο Βιργίλιος, ο Διόδωρος

Σικελιώτης κ.ά., όπως μας λένε τα ηρωικά έπη και οι σάγκα.¹⁰ Θα έρθουμε σε αυτό το θέμα στην ώρα του. Καθώς ο κόσμος μας δεν δημιουργήθηκε ώστε να έχει την αρχή της εχθρότητας ως βάση, αλλά αυτή του ανταγωνισμού. Το ίδιο συμβαίνει και με τα Στοιχεία του 1ου Κύκλου: στη διαδικασία της αλληλεπίδρασής τους, εάν κάποιο Στοιχείο είναι αδύναμο, τότε τα άλλα το τραβούν προς τη δική τους στάθμη.

Εντούτοις, σε αντίθεση με τα Στοιχεία, οι Πρωταρχικές Βάσεις στο επίπεδο του 1ου Κύκλου αλληλεπιδρούν μεταξύ τους όχι σε κύκλο, αλλά σε σταυρό - η μία απέναντι στην άλλη, αυτό σημαίνει ότι μπορούν να εφαρμόζουν την ενέργεια των Στοιχείων μόνο με τέτοιο τρόπο ώστε το Φως να επηρεάζει το Σκοτάδι και το Σκοτάδι να επηρεάζει το Φως, η Τάξη να επηρεάζει το Χάος και το Χάος να επηρεάζει την Τάξη. 4 στοιχεία σχημάτισαν 2 ζεύγη αντιπάλων, όχι εχθρικών δυνάμεων, ούτε καν ανταγωνιστών, αλλά ακριβώς αντιπάλων, επειδή στον 1ο Κύκλο δεν υπάρχει εχθρότητα, μόνο άμιλλα. Η ενίσχυση του ενός θα απαιτήσει την ενίσχυση του άλλου, η αδυναμία του ενός θα απαιτήσει την αδυναμία του άλλου. Δεν μπορεί να υπάρχει περισσότερο φως από το σκοτάδι, διαφορετικά θα υπάρξει παραβίαση του νόμου της ισορροπίας. Το ίδιο ισχύει και για την τάξη και το χάος. Οι βασικές αρχές του Φωτός, του Σκότους, της Τάξης και του Χάους δείχνουν κυρίως την κατάσταση των Στοιχείων σε έναν ενιαίο χώρο. Έτσι η ΠΒ Φως είναι πιο ακονισμένο για να ρυθμίσει την δραστηριότητα του Στοιχείου Πυρ σε αυτόν τον κόσμο, η ΠΒ Σκότος επικεντρώνεται περισσότερο στη ρύθμιση της δραστηριότητας του Στοιχείου Γη, πάλι σε αυτόν τον κόσμο, το Στοιχείο Αήρ ρυθμίζεται περισσότερο από τις αρχές της Τάξης, και κατά συνέπεια, το Χάος επικοινωνεί και αλληλεπιδρά περισσότερο με το Στοιχείο Ύδωρ. Κάθε ΠΒ του 1ου Κύκλου είναι προγραμματισμένη με τέτοιο τρόπο ώστε να παίρνει και να διαχειρίζεται την ενέργεια ενός συγκεκριμένου Στοιχείου. Επομένως, δεν μπορούν να εκτελέσουν καμία άλλη λειτουργία εκτός από εκείνες που περιλαμβάνονται στις αρχές ενός συγκεκριμένου Στοιχείου.

Όταν η Τάξη και το Χάος, το Φως και το Σκοτάδι άρχισαν να αναπτύσσουν την πληροφοριακή τους δύναμη, τότε σχημάτισαν ένα είδος κλειστού χώρου που έχει ως αρχή η κίνηση τους μόνο στο περίγραμμα, στο πλαίσιο του Κύκλου, δηλαδή αυτή η κίνηση δεν μπαίνει εσωτερικά, μέσα στον Κύκλο. Και η ποσότητα ενέργειας που αρχίζουν να επεξεργάζονται οι Κύριες Αρχές (ΠΒ) του εξωτερικού κυκλώματος (του 1ου Κύκλου) θα πρέπει επίσης να είναι σε ζήτηση. Και μέσω αυτών των ενεργειών γεννήθηκαν αρχικά οι έννοιες της Ζωής και του Θανάτου (με την έννοια του τέλους του κάτι που έχει ολοκληρώσει το έργο για το οποίο δημιουργήθηκε - ανεξάρτητα από το αν είναι ζωντανό ή όχι), εν τω μεταξύ, άρχισαν μέσω αυτών των ενεργειών να γεννιούνται διάφορες μορφές που γινόντουσαν με την πάροδο του χρόνου όλο και πιο πυκνές μέσω συμπίεσης των ενεργειών (είναι αυτό που οι αρχαίοι φιλόσοφοι ονόμασαν "άπόρροια", λατ. emanatio). Κατόπιν δημιουργήθηκαν οι αρχές της Ένωσης (ΠΒ Φιλότης) και του Διαχωρισμού (ΠΒ Νείκος) - οι Πρωταρχικές Βάσεις του 2ου Κύκλου- ως αποτέλεσμα των αλληλεπιδράσεων διαφόρων μορφών μεταξύ τους (διάγραμμα 4).

¹⁰ Μολονότι ο Τρωικός Πόλεμος ανήκει σε ξεχωριστή κατηγορία, θα μιλήσουμε για αυτό εν ευθέτω χρόνω.

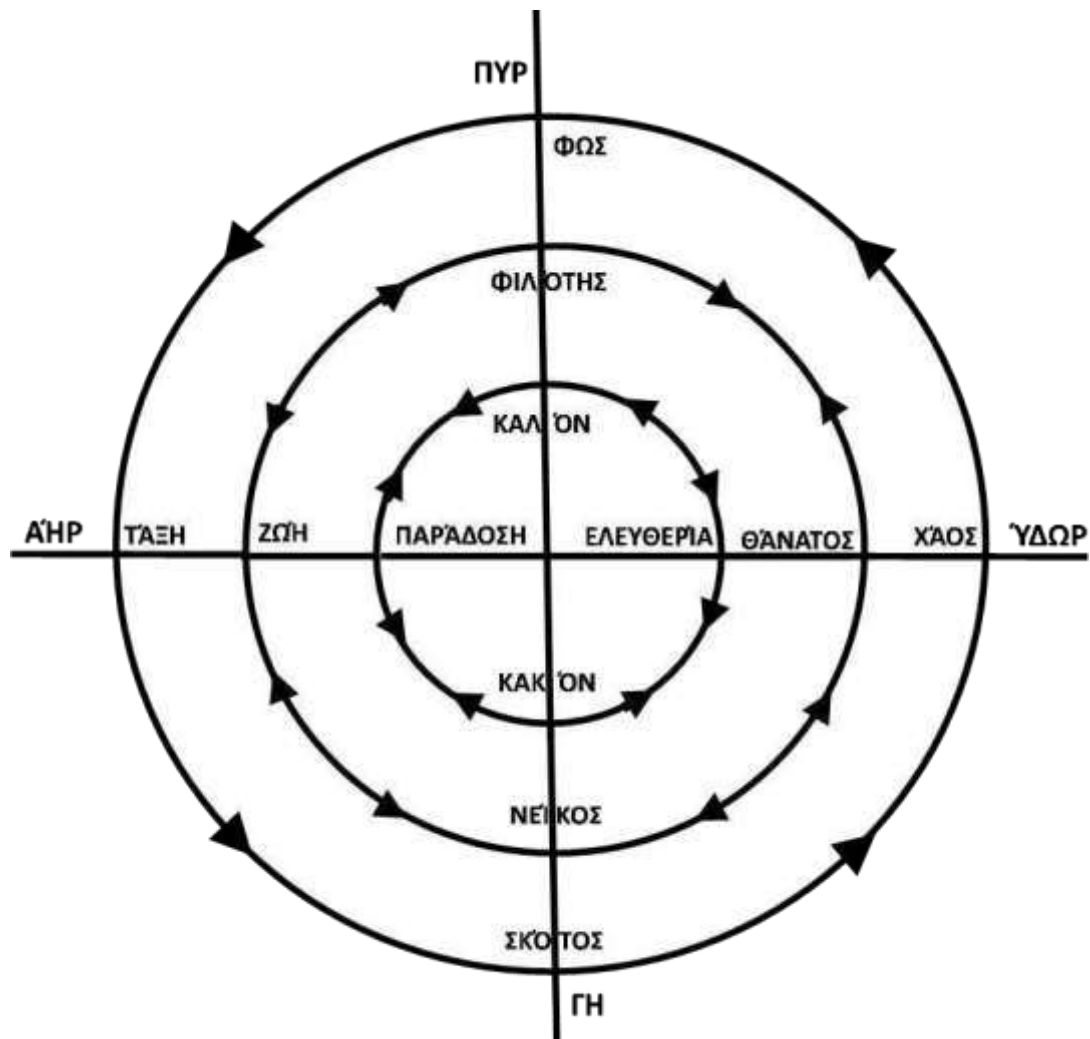

Διάγραμμα 4

Και τότε συνέβη κάτι εκπληκτικό. Κάθε μορφή ζωής άρχισε να δημιουργεί τη δική της παράδοση. Και αυτές οι παραδόσεις αρχίζουν να πολλαπλασιάζονται. Άλλα κι' ο Θάνατος σε διάφορες μορφές του δημιουργεί επίσης τις δικές του παραδόσεις. Έτσι δημιουργείται η Πρωταρχική Βάση Παράδοση, καθώς και η ΠΒ Φυλότης και η ΠΒ Νείκος, στον πληθυντικό των εκδηλώσεών τους, δημιουργούν όχι μόνο τις δικές τους παραδόσεις, με την έννοια του κάτι που πρέπει υποχρεωτικά να εκπληρωθεί, αλλά και τις αρχές της απελευθέρωσης από αυτές τις παραδόσεις, δηλαδή από κάτι συντηρητικό, δημιουργώντας έτσι την Πρωταρχική Βάση Ελευθερία. Σχηματίζονται επίσης οι αρχές του καλού και του κακού (ΠΒ Καλόν και ΠΒ Κακόν, αντίστοιχα), γιατί κάθε ζωή έχει το δικό της καλό και το δικό της κακό, διότι, ως γνωστόν, αυτό που είναι καλό για ένα ζωντανό ον είναι συνήθως κακό για ένα άλλο. Έτσι διαμορφώνεται ακόμα ένας εσωτερικός 3ος Κύκλος των ΠΒ (διάγραμμα 5).

Στη συνέχεια, άρχισε να γίνεται αυτό που λέγεται "άσκοπος πολλαπλασιασμός των πραγμάτων". Επειδή οι αρχές μέσω των οποίων χτίζεται το Καλό και το Κακό έχουν γίνει πάρα πολλές. Και λόγω του γεγονότος ότι η δομή του 3ου Κύκλου απέκτησε τις ιδιότητες ενός κλειστού συστήματος, η εντροπία μέσα σε αυτή τη δομή άρχισε αναπόφευκτα να αυξάνεται. Σε κλειστά συστήματα, η εντροπία, σύμφωνα με το νόμο της φυσικής, πάντα αυξάνεται. Και το σύστημα αρχίζει να αυτοπεριπλέκεται. Και θα περιπλέξει τον εαυτό του σε τέτοιο βαθμό, ώστε καμία πλέον επιπλοκή δεν θα είναι δυνατή χωρίς εισροή πρόσθετης ενέργειας. Επιπλέον, αυτή η επιπλοκή δεν οδηγεί, κατ' αρχήν, σε καμία εξέλιξη. Είναι ένα παιχνίδι μέσα στο ίδιο τον εαυτό του, παιχνίδι με ένα γκολ,

που σημαίνει ότι δεν υπάρχει επέκταση. Οι αλγόριθμοι που δημιουργεί ένα τέτοιο σύστημα δεν μπορούν να εφαρμοστούν σε τίποτα άλλο εκτός από αυτό το συγκεκριμένο σύστημα.

Διάγραμμα 5

Μόνο που η διαδικασία της δημιουργίας δεν ξεκίνησε για να στερεωθεί σε ένα σύστημα. Μετά από όλα, η ενέργεια της δημιουργίας δόθηκε σε ένα τεράστιο αριθμό συστημάτων, για να υπάρχουν εκατομμύρια συστήματα. Και έτσι ελήφθη η απόφαση από τους θεούς-δημιουργούς που βρίσκονται στον 1ο Κύκλο Πρωταρχικών Βάσεων, ή αλλιώς, από τους Ιεράρχες- θεούς της Πρώτης Γενιάς, όπως τους αποκαλεί ο Μύθος,¹¹

¹¹ Οι θεοί της 1ης Γενιάς είναι οι λεγόμενοι Τιτάνες στο Ελληνικό Πάνθεον, Γίγαντες στα Σκανδιναβικό, Kohans στις Ανατολικές διδασκαλίες κλπ. Σχετικά με τον Γιαχβέ, για να μην μπερδευτούμε, τη θεότητα των αβρααμικών μονοθεϊστικών θρησκειών - ιουδαϊσμού, χριστιανισμού και μουσουλμανισμού - αρχικά ανήκε στην κατηγορία ενός δαίμονα-προστάτη μιας μικρής νομαδικής φυλής σημιτικής προέλευσης, που σημαίνει ότι ιεραρχικά βρισκόταν στο επίπεδο των πνευμάτων του τύπου δικών μας Σατύρων ή Ναϊάδων (στον εσωτερικό Κύκλο), δηλ. κάτω από τους θεούς της 3ης γενιάς σαν τον Δία, τον Όντιν, του Ωσίρη και άλλους μαζί με τις ομάδες τους, ακόμα και των παιδιών τους (της 4ης γενιάς), που και

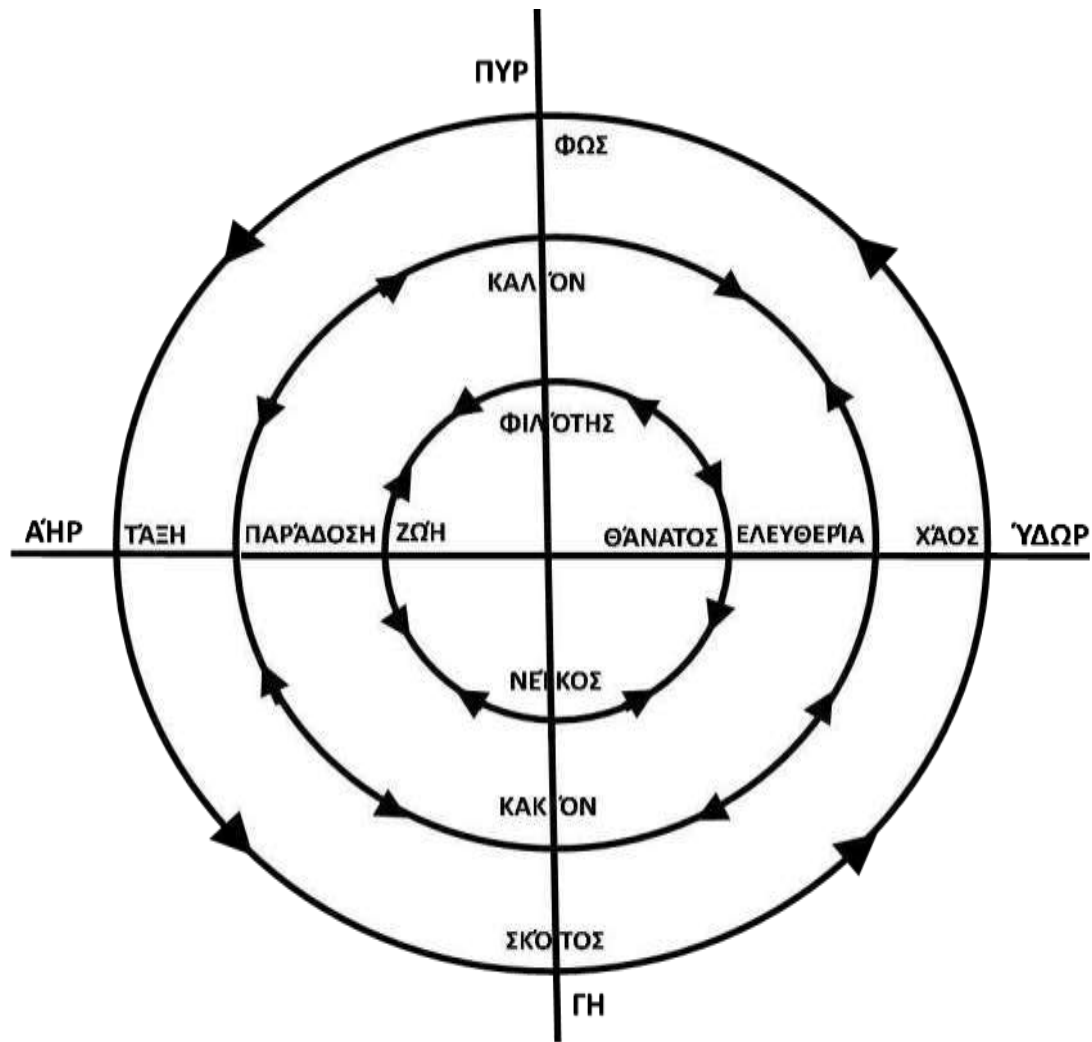
ή, μιλώντας τη γλώσσα προγραμματιστών, από τους διαχειριστές του λογισμικού που κατέχουν τους αρχικούς κώδικες ενός προγράμματος, ο 2ος και ο 3ος Κύκλοι να ανταλλάξουν τη θέση μεταξύ τους.

Έτσι, οι Πρωταρχικές Βάσεις Παράδοση και Ελευθερία από τη θέση υφιστάμενων σε σχέση με την ΠΒ Ζωή και την ΠΒ Θάνατος έλαβαν τη θέση των κυρίαρχων, και η ΠΒ Ζωή και η ΠΒ Θάνατος, με τη σειρά τους, άρχισαν να εξαρτώνται από την ΠΒ Παράδοση. Η παράδοση ξεκίνησε να ρυθμίζει τη ζωή, ακόμα και το ποσοστό γεννήσεων, δηλαδή πού, πότε και πόσοι αποδεκτό να γεννηθούν για την διατήρηση της ισορροπίας, πώς να πεθαίνει (να τελειώνει) το κάθε ον την πορεία της ανάπτυξης (ζωής) του και ποιες τελετουργίες θα ακολουθήσουν γι' αυτό το σκοπό, τι παραδοσιακά θα θεωρείται "αγάπη" (Φιλότης) και τι "μίσος" (Νείκος). Έτσι, το σύστημα έχει σταματήσει να περιπλέκεται (διάγραμμα 6).

Ω ναι, φίλτατε αναγνώστη, ας μην σας συγγεί αυτό το γεγονός. Είναι ακριβώς η παράδοση, ή αλλιώς, η μόδα, μιλώντας με σύγχρονους όρους, που θέτει τους κανόνες του παιχνιδιού - πότε και πόσα παιδιά επιτρέπεται να γεννηθούν, σύμφωνα με ποιες τελετουργίες να θαφθούν οι νεκροί, τι είναι αποδεκτό και τι δεν είναι σε μια συγκεκριμένη κοινωνία. Για παράδειγμα, στα τέλη του 20ού αιώνα ήταν στη μόδα η γέννηση δύο παιδιών ανά οικογένεια. Τώρα, λόγω του υπερπληθυσμού του πλανήτη, τα στοιχήματα τοποθετούνται σε άγαμες σχέσεις, καθώς ενθαρρύνονται επίσης οι σχέσεις μεταξύ εκπροσώπων του ίδιου φύλου, δηλαδή εκείνες οι σχέσεις που δεν θα είναι σε θέση να αυξήσουν περαιτέρω τον πληθυσμό. Όταν, όμως, υπήρχε μεγάλη παιδική θνησιμότητα λόγω επιδημιών, ή κατά τη διάρκεια των πολέμων, ήταν μεγάλη τιμή, ζηλευτό για μια οικογένεια να έχει πολλά παιδιά. Όταν ο Χριστιανισμός εισήλθε στα Ευρωπαϊκά εδάφη, υπήρξε μια έκκληση "αυξάνεστε, πληθύνεστε και κυριεύστε τη Γη ...", επειδή μόνο με αυτόν τον τρόπο, πιέζοντας με τη μάζα της, η καινούρια θρησκεία ήταν σε θέση να κερδίσει σε σχέση με τις καθιερωμένες λατρείες και κοσμοαντιλήψεις των λαών του ευρωπαϊκού τμήματος της ηπείρου μας. Το ίδιο συμβαίνει σήμερα και με τους εκπροσώπους του Ισλάμ, το οποίο, παρεμπιπτόντως, δημιουργήθηκε (ως θυγατρική εταιρεία του ιουδαϊκού συστήματος) για να παρατείνει την περίοδο ισχύος του τρέχων κινητήρα της απερχόμενης εποχής.¹² Θα μιλήσουμε για αυτό στο αντίστοιχο μέρος, αφιερωμένο στον κινητήρα του Δέντρου Σεφировθ.

αυτοί όλοι σήμερα βρίσκονται στον 1ο Κύκλο ΠΒ ως συνέχεια των πρώτων. Λεπτομέρειες θα δοθούν κατά τη διάρκεια της αφήγησης.

¹² Για τον απερχόμενο Αιώνα, για τον κινητήρα του Δέντρου Σεφировθ, ο οποίος σταδιακά, ξεκινώντας από τη Μεσοποταμία, εισήλθε στα Ευρωπαϊκά εδάφη, για την αλλαγή παραδείγματος, για την επερχόμενη κβαντική πραγματικότητα και για πολλά άλλα θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά στα τελευταία 3 κεφάλαια.

Διάγραμμα 6

Το ίδιο ισχύει και για τις ΠΒ Καλών και Κακών. Υπάρχουν πολλοί διαφορετικοί πολιτισμοί στον κόσμο. Και καθένας από αυτούς έχει τις δικές του έννοιες για το τι είναι καλό και τι είναι κακό. Στην κοινωνία μας, για παράδειγμα, η κλοπή θεωρείται έγκλημα, αλλά υπάρχουν έθνη για τα οποία, αντιθέτως, το να έχεις την ικανότητα να πράξεις μια ληστεία είναι όχι μόνο ο κανόνας, αλλά και η απόδειξη των δεξιοτήτων σου και, κατ' επέκταση, της ισχύος σου. Ως εκ τούτου, αυτός που έκλεψε περισσότερο έχει το δικαίωμα να καταλάβει μια ιεραρχικά υψηλότερη θέση στη δική τους κοινωνία.

Ωστόσο, τη στιγμή που οι Κύκλοι αντιστράφηκαν, οι κάτοικοι του πλανήτη Γη είχαν καταστραφεί. Και οι αρχαίοι μύθοι μας λένε γι' αυτό. Είναι η Μεγάλη Πλημμύρα ή η Βραχύπτωση (οι καταπτώσεις βράχων) ή Καταβροχθισμός από τη Φωτιά, που περιγράφουν το όλο θέμα. Σύμφωνα με τους μύθους, οι ανθρωπότητα έχει καταστραφεί 4 φορές,¹³ η πέμπτη δημιουργία είμαστε εμείς, οι homo sapiens, εκείνοι που δεν έχουν όλες τις

¹³ σύμφωνα με τον Ησίοδο. Στο γενικό μύθο - τρεις φορές, αφού ο Ελληνικός Μύθος περιλαμβάνει και το Γένος των Ηρώων που είναι καθαρά έργο του Διός και της ομάδας του. Θα τα συζητήσουμε αυτά στη διάρκεια.

ιδιότητες της διαχείρισης της ζωής. Η παράδοση άρχισε να κυβερνά τη ζωή, ο άνθρωπος έλαβε τη θνητή του ύπαρξη. Η αγάπη και το μίσος άρχισαν να εξαρτώνται από τις αρχές του Καλού και του Κακού. Έτσι, οι Πρωταρχικές Βάσεις Παράδοση, Ελευθερία, Καλόν και Κακόν γίνανε εργαλεία του εξωτερικού 1ου Κύκλου των ΠΒ. Κατ' ουσίαν, ο δεύτερος Κύκλος ήταν ένα κοινό σχέδιο των ΠΒ του 1ου Κύκλου, συνεπώς, και των θεών-δημιουργών όλων των πανθέων κατόπιν συνεννοήσεως. Πιο συγκεκριμένα, δημιούργησαν μια βάση δεδομένων, στην οποία άρχισαν να τοποθετούν πληροφορίες συγκεκριμένων κατηγοριών, ή αλλιώς, μιλώντας σημερινή γλώσσα, έχουν δημιουργήσει κάποιες δυνάμεις, ορισμένες λειτουργίες που θα χρησιμοποιηθούν ως βοηθοί για να μπορούν να εκτελεστούν τα καθήκοντα που είχαν οριστεί για τους πρώτους (δηλ. για τους θεούς-ιεράρχες). Στους μύθους διαφόρων λαών, αυτό περιγράφηκε ως εξής: "οι αρχαίοι θεοί δημιούργησαν άλλους θεούς".

Ως γνωστόν, υπάρχουν πολλές παραδόσεις, καθώς και πολλές μορφές ελευθερίας' το καλό και το κακό διαφέρει σε κάθε πολιτισμό, αλλά αυτό δεν εμποδίζει τους πολιτισμούς να εκτελούν τη λειτουργικότητα και τα καθήκοντά τους. Αυτά τα λογισμικά του 2ου Κύκλου είναι οι γενικευμένες έννοιες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν με διαφορετικούς τρόπους, μα ταυτόχρονα έχουν περιορισμένα δικαιώματα. Και ο περιορισμός των δικαιωμάτων τους μπορεί να διασφαλιστεί μόνο μέσω από μιας πολύ άκαμπτης αρχής της ιεραρχίας, όταν ο κατώτερος δεν μπορεί να παρεμβαίνει στις υποθέσεις του ανώτερου. Για παράδειγμα, η Τάξη μπορεί να ελέγξει την Παράδοση, ενώ η Παράδοση δεν μπορεί να ελέγξει την Τάξη. Με άλλα λόγια, η Παράδοση μπορεί να στραφεί στην Τάξη για επεξηγήσεις, διευκρινήσεις, ειδοποιήσεις, όμως δεν μπορεί να αλλάξει την αρχή της ίδιας της Τάξης. Και ένας τέτοιος νόμος εισήχθη σε αυτό το επίπεδο.

Η ΠΒ Τάξη δεν ενδιαφέρεται ποτέ για την ύπαρξη μόνο μίας συγκεκριμένης παράδοσης, αντιθέτως, όσο περισσότερες παραδόσεις υπάρχουν, τόσο περισσότερα εργαλεία θα έχει η ΠΒ Τάξη για επίλυση του έργου της, το οποίο είναι ο έλεγχος του Στοιχείου Αήρ, και ο έλεγχος αυτός θα πρέπει να εξασφαλίζει την ισορροπία όλων των άλλων θεμελιωδών αρχών και, ως συνέπεια, και των Στοιχείων. Το ίδιο μπορεί να ειπωθεί για οποιαδήποτε άλλη Πρωταρχική Βάση του 1ου Κύκλου σχετικά με τις ΠΒ του 2ου. Επιπλέον, η κάθε ΠΒ του 1ου Κύκλου κανονικά, σύμφωνα με το σχέδιο των θεών-δημιουργών, μπορεί, δικαιωματικά, να έχει στη διάθεσή της και τις τέσσερις ΠΒ του 2ου. Ταυτόχρονα, αυτά τα λογισμικά θα πρέπει να είναι πολύ ευέλικτα και προσαρμοστικά, καθώς θα πρέπει να περιστρέφονται σαν να είναι σε μεντεσέδες και να μην είναι άκαμπτα καρφωμένα σε απολύτως τίποτα (διάγραμμα 6). Πιο συγκεκριμένα, εάν οι βασικές αρχές του 1ου κύκλου πρέπει να εκτελούν τη λειτουργία ισορροπίας, οι βασικές αρχές του 2ου Κύκλου πρέπει να εκτελούν τη λειτουργία ενός γυροσκοπίου. Επειδή αν καρφωθούν αμετάβλητα, δεν θα είναι πιθανή ύπαρξη οποιασδήποτε άλλης άποψης. Ας πούμε, για παράδειγμα, ότι σε μια οικουμένη γίνεται μια άκαμπτη σύζευξη μεταξύ της ΠΒ Φως και της ΠΒ Καλό, αυτό σημαίνει ότι στη συνείδηση των ανθρώπων, που ζουν υπό αυτόν τον ορισμό, μεταξύ της έννοιας του Φωτός και της έννοιας του Καλού θα τοποθετηθεί ένα ισότιμο σημάδι. Επιπλέον, αυτή η δομή δεν μπορεί να κινηθεί πουθενά, είναι καρφωμένη, άρα όλα όσα συνδέονται με το "σκοτάδι", το άγνωστο, θα γίνουν αυτόματα "το κακό" και θα προκαλέσουν τρόμο και φόβο, και όλα όσα συνδέονται με την "ελευθερία" θα γίνουν αντιληπτά από την ανθρώπινη συνείδηση ως σημάδια

του Χάους και του θανάτου (βλ. διάγρ. 6), επομένως, ένας άνθρωπος που ζει υπό αυτής της άκαμπτης διάταξης θα σκεφτεί ότι καλύτερα να μείνουμε μακριά από όλα αυτά. Συνεπώς, όλα όσα σχετίζονται με την παράδοση, στο πλαίσιο της οποίας λαμβάνει χώρα η ζωή ενός τέτοιου ανθρώπου, είναι "η τάξη", δηλαδή είναι κάτι "το σωστό". Και οποιαδήποτε άλλη παράδοση θα γίνει αντιληπτή από αυτόν ως εχθρική, πράγμα που σημαίνει γι' εκείνον ότι απαιτούνται αυστηρά μέτρα για την εξάλειψή της παντί τρόπω. Και όσο πιο βαθιά αφοσιωμένος είναι ένας άνθρωπος σε μια παράδοση που έχει αυστηρά προκαθορισμένες έννοιες τι είναι το καλό και τι είναι το κακό, τόσο λιγότερο πιθανό να έχει μια εναλλακτική βλέψη, ειδικότερα, ότι μπορεί να υπάρχει και ένα άλλο "σωστό", το οποίο διαφέρει από το δικό του, δηλαδή θεωρεί ως φυσιολογικές και δικαίες μόνο τις αρχές που φέρει η δική του παράδοση, και δεν είναι σε θέση να σκεφτεί ότι τα πράγματα μπορούν να είναι διαφορετικά, και όμως να λέγονται επίσης φυσιολογικά.

Έτσι, στη συνείδηση του εν λόγω ατόμου δεν υπάρχει καμία άλλη δυνατότητα επιλογής για την ύπαρξη σε τούτο τον "μάταιο")))) κόσμο, εκτός από εκείνη που του προτείνει το ήδη υπάρχον σύστημα στον οποίο ζει, και που είναι ένα από την πληθώρα εκείνων που βρίσκονται στον 2ο Κύκλο των ΠΒ στον τομέα "Παράδοση". Όλα αυτά ισοδυναμούν με στασιμότητα και, μία που το φέρνει ο λόγος, στον κόσμο των ανθρώπων εκδηλώνονται ως φανατισμός, μισαλλοδοξία, μη συμβιβασμός με άλλες θέσεις, με άλλες κοσμοθεωρίες, αφού η "δική σου" εικόνα του κόσμου είναι η μόνη "σωστή" και ως εκ τούτου, φέρνουν πολέμους, αιματοχυσία, καθώς υπάρχουν χιλιάδες άλλες τέτοιες "σωστές" εικόνες του κόσμου στον 2ο Κύκλο. Επιπλέον, αυτή η άκαμπτη διάταξη συνεπάγεται την στέρηση δικαιωμάτων, αφενός, λόγω του ότι δεν υπάρχει άλλη διέξοδος εκτός απ' αυτή που σου προσφέρεται, αλλά και την επιτρεπτικότητα, ανομία και αυθαιρεσία, αφετέρου, εφόσον οι άνθρωποι που ζουν κάτω από ένα άκαμπτο δόγμα της παράδοσής τους έχουν την ακράδαντη πεποίθηση ότι μόνο αυτό που πιστεύουν οι ίδιοι είναι η αλήθεια και όλα τα υπόλοιπα είναι από τον διάβολο, και επομένως πρέπει επειγόντως και απαραίτητως να εξοντωθούν...

Λοιπόν, στο δια ταύτα. Εάν η περιστροφή του 1ου Κύκλου πρέπει να πάει αριστερόστροφα σύμφωνα με την κίνηση των Στοιχείων, τότε η περιστροφή του 2ου κύκλου μπορεί και έχει το δικαίωμα να πηγαίνει όπως θέλει, ελεύθερα, επειδή τα εργαλεία των ΠΒ του 1ου Κύκλου για την ανάπτυξη του Σύμπαντος στις διάφορες εκδηλώσεις του πρέπει να είναι πολλά και ποικίλα.

Αυτό το απλό σχήμα (διάγραμμα 6) περιέχει ολόκληρο το μαγικο-μαθηματικό μοντέλο στο οποίο βασίζεται οποιοδήποτε σύστημα - μυθολογικό, θρησκευτικό, οι ίδιοι οι θεοί βασίζονται σε αυτό στη διαδικασία οικοδόμησης της πραγματικότητας, στην οποία εμείς οι άνθρωποι ζούμε συμμετέχοντας στην ανάπτυξή της. Και δεν είναι δυνατόν να αλλάξουμε αυτό το μοντέλο, επειδή είναι μια σταθερά, μια βάση. Διαφορετικά, όλα θα είχαν καταρρεύσει εδώ και πολύ καιρό. Και όλος ο κόσμος θα βυθιζόταν πίσω στη Λήθη, στην αρχική του κατάσταση, σε αυτό που οι αρχαίοι πρόγονοί μας ονόμαζαν Χάος. Δυστυχώς, κάποια στιγμή ο 2ος και ο 3ος Κύκλοι έχουν καρφωθεί σε μια άκαμπτη θέση, όπως τους βλέπουμε στο διάγραμμα 6, αλλά χωρίς τα βελάκια στα περιγράμματά τους... Ωστόσο, για τις αιτίες αυτού και για το πώς αυτό έγινε εμπράκτως θα συζητήσουμε στη συνέχεια...

Ως εκ τούτου, διακόπτω σε αυτό το σημείο την αφήγησή μου για την Κοσμογονία μέσω γενικού μαγικού κλειδιού, και στρέφομαι στην αποκρυπτογράφηση της κοσμογονικής διαδικασίας όπως την περιγράφει ο Ελληνικός Μύθος.

[ΠΡΟΜΗΘΕΥΣΟΥ ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΒΙΒΛΙΟ, ΑΠΟ ΕΔΩ.](#)